

стада отъ овце и говеда? За да дадемъ отговоръ на такъвъ въпросъ, ще трѣбва да се обърнемъ къмъ живота на днешнитѣ диви племена. Той нар. *антропофагия* (човѣкоядство) сѣществува и днесъ. Много племена употрѣбаватъ човѣшкото месо, не за това, че тѣ не искатъ да умратъ отъ гладъ, а защото този обичай почива на религиозна почва и на редъ суевѣрія. Така, при човѣшкитѣ жертвоприношения всѣки желае да ѣму се поднесе кжсче отъ жертвата. Сѣществуватъ следнитѣ суевѣрія: когато се яде отъ месото на убитъ врагъ, подчинява се неговата душа и се наследява физическата му сила. Изяде ли се трупътъ на умираещъ близъкъ, неговата душа се слива съ душитѣ на тия, които сж яли отъ трупа, и по този начинъ тя продължава да живѣе! Ако старци изядатъ трупа на младъ човѣкъ, у тѣхъ настѣпва подмладяване. Суевѣрія отъ тоя характеръ вѣроятно сж ржководѣли и ония полудиви хора, които сж обитавали нашата пещера. Заслужава да се отбележи, че у насъ и въ други пещери и селища отъ каменната епоха сж намѣрени останки отъ *антропофагия*! Тѣ сж познати и отъ много мѣста въ Зап. Европа, а това показва, че този обичай е билъ широко разпространенъ въ предисторическо време.

И така, съ изследването на пещеритѣ ние можемъ да научимъ много нѣща отъ далечното минало на човѣчеството. Благодарение на тѣзи проучвания, ние днесъ знаемъ: какъ е живѣлъ човѣкъ преди хиляди и хиляди години, съ какви срдства се е защищавалъ, съ какво се е хранѣлъ, какъ се е обличалъ, и въ продължение на единъ периодъ отъ хилядолѣтия какъ той напредва въ културното си развитие, докато най-после стигне до вѣка на парата и електричеството.